

Twaalf jaar geleden bereikte de vlieger-opleving Nederland. De internationale vlieger-groeide niet alleen in populariteit, maar ontwikkelde ook specialisaties, zoals stuntvliegers, fotograferende vliegers en vlieger-treinen.

De eerste boeken van de vliegerrenaissance konden het gehele vliegergebeuren omvatten, met ballonnen en boemerangs op de koop toe; Will Yolen betrok nog zelfs de zeilvlieger erbij. Het nieuwe aan die boeken was destijds dat ze niet meer voor kinderen waren geschreven.

Binnen tien jaar kwamen in Japan de eerste boeken over specialisatie binnen het vliegeren, over vogelvliegers, doosvliegers en een treinenboek. Stuntvliegers, waaraan we dit jaar een special wijdden, lijken zich als een zelfstandige vliegertak af te splitsen.

Voor me ligt het vierde vliegerboek binnen vijf jaar van Werner Backes. Ook hij behandelt nu een specialisatie: Twee soorten vliegercombinaties, als vaste structuur en als trein.

Opvallend is dezelfde vorm, omvang, lettertype en lay-out als in DRACHEN AUS ALLER WELT. Ook dezelfde praktische systematiek, zoals bij voorbeeld de materiaalgegevens die tussen zwarte balken in de margekolom staan.

Vooraf maakt hij enkele afspraken die voor het lezen van dit boek van belang zijn. Hij kiest daarbij voor de traditionele aanduidingen van voor-achter-onder-boven, waar wij tegenwoordig (overeenkomstig het gebruik bij vliegtuigen en vlakvliegende vliegers) de voorkeur geven aan buik-rugstaart- en neuskant.

Werner Backes weet uit een beperkt aantal bekende basisvormen als de Ed Grauel-slee, de tweecellige doos, de "Himmelstürmer" (praktisch gelijk aan de cloud teaser van

Mel Govig) en de pelybox, een opmerkelijk aantal combinaties uit telkens twee of meer van dezelfde grondvormen te maken. De grootste heeft 152 vlakken uit 19 doosvliegers! Hij beveelt aan, deze fraaie hemelplastiëken in groepsverband te bouwen, want de bouwstenen blijven als individuele vlieger te gebruiken.

Meer dan de helft van het boek is aan treinen gewijd die meestal weer uit dezelfde elementen worden samengesteld.

Doorgaans kiest hij kleinere aantallen van grotere vliegers dan we uit het boek van Eiji Ohasji kennen. De grotere treinen die hij beschrijft vragen meestal een aantal helpers bij start en landing.

Evenals in zijn andere boeken munt Werner Backes ook hier weer uit door helder beschreven, goed doordachte en voor ieder navolgbare konstrukties die in talloze duidelijke tekeningen met maataanduiding zijn weergegeven. De beeldinformatie wordt verder door 52 fotopagina's (alle foto's in kleur) tot hoofdmoot van het boek gemaakt. Een boek, waaruit op verschillende nivo's veel te leren valt en dat zeker zijn sporen aan de hemel verdient.

Werner Backes, DRACHEN KOMBINIEREN UND VERKETTEN

Ravensburg: Maier 1989 ISBN 3-473-42284-3 paperback 15 x 20,5 cm 128 blz. f 29.50.

harm.

TEGENWIND DOET DE VLIEGER STIJGEN
(oude zegswijze)